

کاهش دما در شمال

بنابر گزارش هواشناسی کشور امروز دوشنبه(۸ اردیبهشت) در استان‌های واقع در شمال غرب، سواحل شمالی، شمال شرق و استان‌های واقع در دامنه‌های جنوبی البرز رگبار باران، گاهی رعد و برق و وزش باد شدید پیش‌بینی می‌شود. کارشناس سازمان هواشناسی کشور با اعلام این خبر به همشهری گفت: «امروز در آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، سواحل گیلان، اردبیل، غرب مازندران، شرق گلستان، مناطقی از غرب کردستان، کرمانشاه، شمال ایلام، زنجان، همدان، مرکزی، اصفهان، قزوین، البرز، تهران و بخش‌هایی از سمنان، خراسان رضوی، خراسان شمالی، خراسان جنوبی و البرز رگبار باران، گاهی رعد و برق و وزش باد شدید مورد انتظار است.» امروز تشدید فعالیت سامانه بارشی در گیلان، مازندران، البرز، زنجان، قزوین، شمال همدان و ارتفاعات گلستان، سمنان و تهران با صدور هشدار هواشناسی سطح نارنجی همراه است. گبری ر فیعی افزود: «روز سه‌شنبه هم در شمال غرب، غرب، مناطقی از جنوب غرب، شمال شرق و مناطقی از شرق کشور، سواحل خزر و ارتفاعات دامنه‌های جنوبی البرز مرکزی و شرقی نیز همین شرایط پیش‌بینی می‌شود.»

کشت کلزا

کشت دانه‌های روغنی کلزا در مزارع مازندران در حال انجام است. طبق اعلام علیقلی ایمانی، مدیرعامل بنیاد ملی گندمکاران، امسال پیش‌بینی می‌شود تولید کلزا در کشور کمتر از ۲۷۰ هزارتن باشد. عکس: فارس

افتتاح بزرگ‌ترین پروژه بازآفرینی کشور با حضور رئیس‌جمهور
یعقوب هوشیار، شهردار تبریز: بزرگ‌ترین پروژه بازآفرینی شهری کشور در تبریز، همزمان با سفر رئیس‌جمهور به این شهر افتتاح خواهد شد. پروژه مسیرگشایی شهید آیت‌الله آل‌هاشم نیز ازجمله طرح‌های فنی و پیچیده شهر تبریز است.

انتخاب کیسه‌های پارچه‌ای برای استفاده کمتر از پلاستیک را بارها شنیده‌ایم. گیلانی‌ها اما این بار با قصه‌ای از دست‌های مهربان زنان روستایی به کمک محیط‌زیست آمده‌اند. پوشش زنیل‌های حصیری قرار است روایتگر دست‌هایی باشد که با آرامش و حوصله ساقه‌های سبزش طبیعت را به هم می‌افزینند؛ زنیل‌هایی سبک و خوش آب و رنگ که گرمای آفتاب را با خود دارند و جایگزینی لطیف برای کیسه‌های بی‌روح پلاستیکی‌اند. مشاور تخصصی معاونت صنایع دستی کشور که تجربه فعالیت در حوزه صنایع دستی گیلان را نیز دارد، به همشهری می‌گوید: گاهی صنایع دستی برای محیط‌زیست مخرب است، مثل استفاده از ساقه گیاهان تجیلی یا سرخدار که در معرض انقراض هستند، اما حصیریافی گیلان صنایع دستی‌ای حامی و حافظ محیط‌زیست تولید می‌کند. فرزند رشیدی ادامه می‌دهد: من همیشه یک زنیل حصیری در خودرو دارم که فلاسک چای و لیوانم در آن است؛ زنیلی بسیار سبک، مقاوم و زیبا. وی پوشش زنیل حصیری گیلان را در شهرستان خمام پویاتر می‌داند و می‌گوید: هنرمندان حصیریاف روستاهای خمام با سلیقه مخاطب همسو شده‌اند و زنیل‌هایی از تلفیق حصیر با چرم یا پارچه می‌افزند. این موضوع پوشش زنیل را موفق می‌کند. رشیدی می‌گوید: ارائه تسهیلات ویژه به هنرمندان حصیریاف می‌تواند این پوشش ارزشمند را که هم حمایت از صنایع دستی کهن و هم دوستدار محیط‌زیست است، در کل کشور گسترده کند.

پوشش «زنیل»

گیلانی‌ها با صنایع دستی ۵ هزار ساله خود مصرف پلاستیک را کاهش می‌دهند

زنیل حصیری شمال که معمولاً سوغاتی و وسیله‌ای تزئینی می‌دانیم، حالا اسم یک پوشش شده است. پوشش «زنیل‌های حصیری» گیلان چندروزی است با هدف جایگزینی زنیل‌های حصیری به جای پلاستیک و نایلون در رشت آغاز شده است. با این پوشش قرار است زنیل‌های حصیری دستبافت زنان گیلانی از گوشه منازل بیرون بیایند و برای خرید روزانه راهی بازار شوند. فرزند رشیدی، مشاور تخصصی معاونت صنایع دستی کشور به همشهری می‌گوید که پس از ثبت ملی روستای فشتکه گیلان در حصیریافی، پوشش زنیل‌های حصیری نه تنها کمک به محیط‌زیست، بلکه ترویج استفاده از دستبافته‌هایی کهن است.

حصیر به جای پلاستیک

نگاهی به حصیریافی نشان می‌دهد پیش از اینکه پلاستیک تا این اندازه وارد زندگی روزمره شود از وسایل حصیری یا پارچه استفاده می‌شد. زنیل و سبید خرید، جای‌نشان و جامیوه‌ای، فرش حصیری یا زیرانداز، پوشش سقف و دیوار کلبه‌ها، کلاه و بادبزین از این جمله‌اند. استفاده از لوازم حصیری به عنوان جای نان و میوه سبب ماندگاری بیشتر و جلوگیری از کپک زدن آنها می‌شود. علاوه بر این، ظروف آب و غذای سفالی و چوبی، شانه مو، قاشق و چنگال‌های چوبی و سفره‌های پارچه‌ای هم جای خود را به پلاستیک داده‌اند.

بازگشت به طبیعت

طبق آمار اداره کل حفاظت محیط‌زیست گیلان، ۵۵٫۵ درصد از زیاله‌های استان را پسماندهای پلاستیکی تشکیل می‌دهد. فرهاد حسینی طایفه، مدیرکل اداره کل حفاظت محیط‌زیست گیلان، زنیل حصیری را نماد استان کیلانی می‌داند و می‌گوید: این پوشش به خانواده‌ها یادآوری می‌کند که با استفاده از ظروف بادوام و زنیل‌های حصیری می‌توانند نقش خود را در حفظ محیط‌زیست ایفا کنند. پوشش زنیل قرار است با جایگزینی موادی با کاربری طولانی مدت گامی مؤثر در پاکسازی طبیعت بردارد.

طرح «محیط دوستدار سالمند» در اهواز اجرا می‌شود
مرکزان رضازاده، رئیس دبیرخانه شورای ملی سالمندان کشور: اهواز به طرح ملی «محیط دوستدار سالمند» ملحق شد. هرچند خوزستان جوان است اما با توجه به اهمیت اهواز، جزو برنامه توسعه‌ای به ملحق شدن به شهر دوستدار سلامت قرار دارد.

هرچند آغاز پوشش زنیل‌های حصیری از گیلان است، اما فرزند رشیدی، مشاور تخصصی معاونت صنایع دستی کشور معتقد است که این پوشش قابلیت گسترش در استان‌های دیگر را نیز دارد

دستبافته بانوان روستا

حصیریافی در گیلان قدمت ۵ هزار ساله دارد. زنیل، زیرانداز، کلاه و سبید انواع محصولاتی است که در حصیریافی از سوی هنرمندان تولید می‌شود. در حصیریافی در گیلان معمولاً از ساقه برنج، نی و یا گیاه حصیر که در حاشیه مرداب و تالاب می‌روید، استفاده می‌شود. «لی» یا «گالی» در مرداب‌ها و مناطق پر طوبت رشد می‌کند و به زمین‌هایی که این گیاه به وفور در آن رشد می‌کند «لیجار» می‌گویند.

لیجارهای اطراف روستای فشتکه با داس درو و پس از خشک شدن در آفتاب، ماده اولیه صنایع دستی حصیریافی می‌شود.

زنیل حصیری سبک و بادوام است و اگر دیگر کارایی نداشته باشد در طبیعت به راحتی تجزیه می‌شود. گیاه حصیر موقع برداشت سبز رنگ است که در زبان محلی گیلکی به آن «لی» یا «گالی» می‌گویند. بعد از چیده شدن آن را به‌صورت دسته‌ای روی زمین پهن می‌کنند تا خشک شود و وقتی خشک شد رنگ گیاه از سبز به سفید تبدیل می‌شود و هنرمند، توشه یک سال مواد اولیه حصیریافی را به اندازه‌ای که لازم خواهد داشت، تامین می‌کند.

حصیریافانی که می‌خواهند محصولانشان تنوع رنگ داشته باشد، بخشی از حصیرها را در رنگ‌های آب جوش می‌ریزند و با رنگ فرش می‌جوشانند. علاوه بر این، زنیل‌بافی برای زنان روستایی منبع درآمد است. روستای فشتکه خمام گیلان با داشتن ۷۰۰ حصیریاف به‌عنوان نخستین روستای ملی حصیر در کشور معرفی شده و ۸۰ درصد بافندگان بانوان هستند. روز بازارهای گیلان همه مغازه‌های صنایع دستی این استان ملو از محصولات حصیری است که با گیاه لی بافته شده است، اما «شنه‌زار» خمام پاتوق گردشگرانی است که می‌خواهند از دنیای حصیریافی بازدید کنند.

حصیریافی در گوشه و کنار

سبدهای حصیری وقتی به نجف‌آباد استان اصفهان می‌رسد، لوده نسام می‌گیرد و کاربرد آنها حمل محصولات باغی و میوه است. در قصر شیرین کرمانشاه هم برای حصیریافی از شاخه‌های جوان پاچوش درخت خرما استفاده می‌شود در به آن فسیل گفته می‌شود و همین وسایل از آن درست می‌شود. در شهرستان باق استان بزد، شاخ و برگ درخت نخل که به‌اصطلاح محلی مع گفته می‌شود، مواد اولیه برای ساخت دستبافته‌های حصیری است. اهالی سیستان و بلوچستان به حصیریافی با ساقه‌های نی، به گویش محلی خولک‌بافی می‌گویند و وسایلی مثل سجاده، پرده، سبد، زیرانداز، بادبزین، صندوقچه و انواع سبد و زنیل می‌بافند.

برخی استان‌ها کمبود روانشناس دارند

علی فتحی آشتیانی، رئیس سازمان نظام روانشناسی: در استان تهران به ازای هر هزار نفر یک روانشناس داریم اما در برخی استان‌ها مانند سیستان و بلوچستان، هرمزگان، کهگیلویه و بویراحمد و... به ازای هر ۱ هزار نفر یک روانشناس وجود دارد که نشان‌دهنده تعداد بسیار کم این روانشناسان است.

مرز باریک کنشگری و افسردگی در روزهای پرحادثه
علیرضا شریفی بزدی، روانشناس اجتماعی: زمانی که با اخبار در دناکسی مانند رخداد ناگوار بندرعباس روبه‌رو می‌شویم، نخستین کار این است که براساس سواد رسانه‌ای که داریم، دست به دروازه‌بانی اخبار بزیم و اجازه در یافت و تأثیرگذاری هر خبری را ندهیم؛ به عبارت ساده‌تر، باید هر انسبانی چند منبع خبر شناخته شده و مورد اعتماد خود داشته باشد و از آن کانال اخبار را پیگیری کند تا از کنشگری و همدلی جانمندان و همچنین اگر امکان کمک به افراد آسیب‌دیده را دارد، دست به اقدام مناسب بزند، در دست مانند کاری که هموطنانمان در سازمان‌های اهدای خون انجام دادند و با دریافت اطلاعات درست برای کمک به مجروحان وارد میدان شدند. واقعیت این است که فیلتر کامل اخبار، مسیر را برای اقدامات انسان‌دوستان می‌بندد؛ بنابراین افراد باید از خودپرسیند که کجای این حادثه ایستاده‌اند و چه کاری از دستشان ساخته است. اگر توان کمک دارند، وارد میدان شوند اما اگر کاری از دستشان ساخته نیست، باید بدانند که پیگیری لحظه به لحظه اخبار تنها موجب خراش روح و روانشان خواهد شد. در واقع مرز باریکی میان کنشگری و افسردگی در چنین شرایطی وجود دارد و افراد را در یافت به اندازه اطلاعات می‌توانند حامی هموطنان آسیب‌دیده باشند.

مکت

بندر شهید رجایی در آغوش ایران

■ **برده‌اول**
در راه بازگشت از خانه به روزنامه، اتوبوس شلوغ بود و خیلی گرم. یک زن جوان ایرانی و مرد آفریقایی با نوزاد حدود ۶ ماهه‌شان سوار اتوبوس شدند، نوزادشان بی تاب بود و گریه می‌کرد و حتی آغوش مادر هم آرامش نمی‌کرد. مادر و پدر هر دو مستاصل از این وضعیت بودند که مسافران دیگر، جایشان را به آنها دادند و شروع کردند به آرام کردن نوزاد. زن میانسالی برایش دست می‌زد و قربان صدقه‌اش می‌رفت و دیگری با روزنامه بچه را باد می‌زد که خنک شود. نوزاد که آرام گرفت، استیصال پدر و مادر کمتر شد. چند دقیقه بعد مادر جوان که گویا سال‌ها بود از ایران مهاجرت کرده و حالا برای سفر به ایران آمده، رو به من گفت که «هیچ جای دنیا، مردمی مهربان‌تر از ایران نداریم.»

برده دوم

بندر شهید رجایی در ۱۵ کیلومتری بندرعباس آتش گرفته، خبرهای وحشتناک و غم‌انگیز هر لحظه بیشتر می‌شود و کام همه را تلخ کرده است. سازمان انتقال خون به فاصله کمی از حادثه، اطلاعیه می‌دهد که به «خون نیاز داریم، خون بدهید» و کمتر از یک ساعت بعد تصاویر سازمان انتقال خون که مردم در صف‌های طولانی منتظر دادن خون هستند، منتشر می‌شود. نه فقط در بندرعباس؛ تهران، شیراز و...

برده سوم

فستیوال کوچه بوشهر یک هفته است که محل مناقشه است که برگزار شود یا نشود؛ بیانیه‌های موافق و مخالفی است که در فضای مجازی و حقیقی برای هم صادر می‌کنند. دعوا بالا گرفته و تمامی ندارد و در نهایت به شکل محدودی، جمعه شب در برخی از محله‌های بوشهر این فستیوال برگزار می‌شود. کمتر از ۱۸ ساعت، بندر رجایی آتش می‌گیرد. رقص و شادی و نی‌انبان و تمپو جایش را به سنج و دمام و لباس سیاه می‌دهد. مردم از بندر بوشهر برای بندرعباس عزاداری می‌کنند. موقع نوشتن روایت کوتاه از این ۲۴ ساعت تلخ، اشک‌هایم بند نمی‌آید. مردم نازنین، برای ایران بمانید. ایران برایتان بماند.

ایستاده میان توفان اخبار

کنشگری و اضطراب، دو روی سکه رصد اخبار انبوه و لحظه‌ای حادثه بندرعباس است

گزارش | **لیلا شریف** روزنامه‌نگار

«انفجار در بندرعباس» خبر تلخی بود که شنبه ۱۶ اردیبهشت داغی بر دل ایرانی‌ها گذاشت و از همان لحظات اولیه در میان التهاب‌ها و دل‌نگرانی‌ها، موجی از اخبار و فیلم‌های حادثه،

دوری از جزئیات بدون فیلتر

در دنیای امروز، مواجهه لحظه‌ای و بدون محدودیت با اخبار، به بخشی جدایی‌ناپذیر از زندگی روزمره تبدیل شده است اما آثار روانی و اجتماعی آن موجب شده که بسیاری از مدیریت هوشمند به‌عنوان ترفندی برای پرهیز از انفعال و بیش‌فعالی در روزهای گره خورده با حوادث مختلف یاد کنند. اکبر نصراللهی، استاد ارتباطات در این رابطه معتقد است: «توجه مردم به مسائل عادی جلب نمی‌شود. مهم این است که تولید، انتشار و دروازه‌بانی خبر باید مسؤله و متناسب با امنیت روحی و روانی مردم باشد. با اینکه مردم به اخبار منفی توجه می‌کنند اما راضی نیستند که همیشه خبرهای منفی بشنوند. امنیت روحی و روانی برای هر کسی مهم است.» او افزود: «شاید برخی بگویند که مردم توجه‌شان به این اخبار جلب می‌شود اما جاهایی دیده می‌شود که خود مخاطب هم اخبار منفی را پس می‌زند و نمی‌خواهد آنها را بشنود. الان مردم ما دچار چنین شرایطی شده‌اند؛ از بس که رسانه‌های ماصِل بالانس و ارزش‌های خبری را رعایت نکرده‌اند و با ارزش خبری، برخورد گرایشی داشته‌اند و چنین اخباری را تولید و منتشر کرده‌اند. همچنین اقتدر غیرمسئولانه کار کرده و به امنیت روحی و روانی مردم بی‌توجه بوده‌اند که بسیاری از مردم می‌گویند دوست ندارند اخبار را بخوانند یا بشنوند.»

حذف اخبار از سر تروس

رابطه به همشهری گفت: «برای خودم هم عجیبه اما حجم اتفاقات انقدر بالاست که مجبورم فقط بخشی از اخبار رو بخونم. نمی‌تونم دقیق از چه زمانی این تصمیم رو گرفته‌ام الا ن به جایی رسیدیم که هم متوجه اخبار هستم و حس ناآگاهی ندارم، هم حواسم هست که اخبار با جزئیات زیاد دریافت نکنم، چون بعضی تصویرها هیچ‌وقت از ذهنم پاک نمیشن.»

از لحظه اول انفجار بندرعباس، اخبار مختلفی از سوی شهروندان، رسانه‌های رسمی و غیررسمی منتشر شد و کم نبودند افرادی که برای دوری از اضطراب‌های دنباله‌دار، با کشیدن حصاری خودساخته، تلاش کردند تا تنها در جریان اخباری مانند آمار کلی مجروحان و کشته‌شدگان قرار بگیرند. منصوره که مدت‌ها به‌عنوان یک خبرنگار مشغول فعالیت بود، جزو همین افراد است و در این